

man desuden i det Hele taget et Misgreb; thi at Theatret med dets eiendommelige Personale er særlig stillet i alle Henseender, ogsaa med Hensyn til Pensionsberettigelsen, veed Enhver. For Liden kan der ikke gives ny pensionsberettiget Ansættelse, saaledes som det er vedtaget paa Finantsloven for indeværende Aar, og der er foreslaaet den samme Bestemmelse med Hensyn til det kommende Finantsaar; men nogen endelig Bestemmelse er der i den Henseende ikke tagen, end mindre har man nogen som helst Erfaring om, hvilken Virkning det vil faae med Hensyn til det kongelige Theater, dersom man berøver det Pensionsberettigelsen; endnu er det som sagt ikke slet, Pensionsberettigelsen er endnu tilstede. — Efter at have omtalt disse Enkeltheder skal jeg slutte med at anbefale det ærede Thing i Telegrafvæsenets, som jeg tror, velforsaaede Interesse at vedtage det af Flertallet stillede Vædringsforslag. Den Indvending, der er gjort mod Forslagets Vedtagelse ved en Henvisning til, hvad man i den Anledning maatte beslutte i det andet Thing, begyndte jeg mit første Foredrag med at afvæbne. Udvalget har nemlig opfattet det Spørgsmaal for sig selv, hvad det vilde gjøre, hvis de Vædringsforslag, det forelagde, ikke vedtages i det andet Thing, og Flertallet har besvaret sig det saaledes: De Lønninger, der her tilstaaes for Telegrafvæsenets Embedspersonale, ere upasfende smaa og utilstrækkelige, men de Lønninger, som Telegrafvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd for Liden oppebære, ere endnu ringere. Bestræbelserne for at forbedre Telegrafvæsenets Stilling bør derfor efter Udvalgets Flertals Mening ikke forhindre, at, hvis ikke en større Forbedring kan opnaas, man saa dog opnaar det, som foreligger i det os nu fra Folkethinget oversendte Forslag. Jeg siger derfor strax og uforbeholdent, at, kommer Forslaget tilbage fra Folkethinget i den samme Skikkelse, som det nu foreligger, eller kommer det tilbage med nogen Imøbetommen mod det, der er foreslaaet af Flertallet, tilraader jeg at vedtage det i den Skikkelse, i hvilken det kommer tilbage.

Breinholdt: Jeg er den høitærede Indenrigsminister taknemlig, fordi han ikke bestemt modsatte sig mit Vædringsforslag; hvorvel jeg meget maa beklage, at han ikke kan slutte sig til det eller endnu mindre støtte det ved sin vægtige Indflydelse. Jeg er ham særlig taknemlig for det grundige Bevis, han førte for, hvad jeg har tilladt mig at fremsætte i Betænkningen, at Postvæsenet i Virkeligheden har et Ansvar af en helt anden og større Natur end Telegrafvæsenets Bestillingsmænd; den ærede Minister leverede et saa grundigt Forsvar for min Udtalelse, at jeg tror at kunne komme meget let over den temmelig haarde Kritik, som den ærede Høi Landskingsmand for 1ste Kredts (Ablær) lod denne min Udtalelse blive til

Del, en Kritik, som det forekommer mig, at han egentlig kun kunde finde ret Anvendelse for ved at vende Ordet Ansvar om til Fristelse, hvad der jo ganske vist forandrer Sagen en Del. Det vilde aldrig falde mig ind at bruge samme Udtryk med Hensyn til Fristelse som med Hensyn til Ansvar, thi det indrømmer jeg det ærede Medlem, at der for en Telegrafvæsenets Bestillingsmænd. Det Ansvar, der paalyder Postvæsenets Embedsmænd, bære disse imidlertid ikke blot for sig selv, men tillige ofte for en talrig Skare af Underordnede, saaledes som det før blev nævnt af den ærede Minister, medens Forholdet paa alle Telegrafstationer, saavidt mig bekendt, ligesaa vel paa de store i Kjøbenhavn og Fredericia som paa alle mindre, er dette, at hvor Forretningerne overstige Telegrafbestyrerens egne Kræfter, og der gives ham en Medhjælper, en Telegrafist, vil det, hvis denne bryder Tavsheden, ikke ske under Telegrafbestyrerens Ansvar, og dette gjælder ligeledes, hvis Medhjælperen skulde erpedere en Depeche unøiagtig, det sker da ganske vist under den til Medhjælp giene Telegrafvæsenets eget Ansvar. Naar den ærede Ordfører mente, at den Pasfus, jeg havde tilladt mig at fremsætte i min Motivering i Betænkningen om Omforgen for Menneskeliv, vistnok kun skyldes en ren og bar Feiltagelse, da han slet ikke kunde se, hvorledes Menneskeliv ere betroede til nogen Embedsmænd i Postvæsenet, der kan faae Pension, maa jeg gjøre opmærksom paa, at Postmestrene, saavidt jeg veed, staa til Ansvar for og have den Pligt at paase, at Diligenceudskene ere duelige, paalidelige og ædruelige Folk, og at Hestene ikke ere kulrede og løbte, samt at Vognene ere i en saadan Stand, at de ikke ere livsfarlige. Dette har jeg ment med Omforgen for Menneskeliv, der er betroet i Postvæsenets Hænder. — Der er dernæst fra det ærede 3die kongevalgte Medlem (Usting), idet han allerførst udtalte, at han maatte give mig Ret i og kunde slutte sig til, hvad Mindretallet havde sagt om, at der er en Tendents til at indskrænke Pensionsberettigelsen, sagt, at han ganske bestemt maatte benegte, at en saadan Indskrænkning er et fastslaaet Princip. Jeg skal nu villig indrømme, at det er et Punkt, der altid kan twistes om, hvorvidt et Princip er fastslaaet eller ikke. Jeg veed ikke, naar man bestemt kan sige, at man har naaet den Grændse, at man ubetinget kan udtale, at et Princip er fastslaaet, men det ærede Medlem indrømmede selv, at der var mange og forskellige Leiligheder i den senere Tid, hvor saadanne Indskrænkninger havde fundet Sted, og det forekommer mig dog, at, naar der har været mange og forskellige Leiligheder, hvor saadanne Indskrænkninger have fundet Sted, naar begge Rigsdagens Afdelinger i Forbindelse med Regje-